

LOOPGRAVEN IN DE EERSTE WERELDOORLOG (1914 – 1918).

In te vullen woorden voor het kruiswoordraadsel:

Trenchart – Shellshock – ongedierte – wachtlopen – herstellen – linies – sleuf – modder – loopgraven – gifgas – verbindingloopgraaf – niemandsland – mitrailleurs – kou – schuttersput – gewonden – aanval – walm – ziek - Kerstbestand

Tip voor meer info: <http://www.wereldoorlog1418.nl/loopgraven/index.htm>

1. Tijdens de eerste wereldoorlog gebruikten de legers zware wapens, zoals
2. Om zich hiertegen te beschermen, gingen de soldaten zich ingraven in een
3. Al vlug werden deze met elkaar verbonden en ontstonden
4. Een loopgraaf is een ingegraven in de grond van zo'n 1,5 m diep en meestal versterkt met zandzakjes of planken en platen.
5. Een loopgravenstelsel bestond uit verschillende : de voorste linie of gevechtlinie, de tweede linie en de derde linie of reservelinie.
6. Tussen 2 linies lag een Er was een roulatiesysteem zodat een soldaat normaal niet langer dan 4 tot 6 dagen in de gevechtlinie bleef.
7. Vooral 's nachts werd er gewerkt: of uitbouwen van loopgraven,
8. wegvoeren van en zieken, aanvoeren van voedsel en materiaal, op verkenning gaan.
9. Steeds moesten soldaten want er was altijd kans op een vijandelijke aanval of beschieting.
10. Soms waren er veldslagen, waarbij de soldaten uit hun loopgraven moesten komen en een uitvoerden op de vijand in de hoop een stuk terrein te veroveren.
11. In de loopgraven hadden de soldaten veel last van Vooral ratten knaagden aan hun eten, kleren en hun dode makkers.
12. De soldaten leden honger en dorst, vooral tijdens de zomer. In de winter leden ze en bevroren tenen en vingers.
13. Na veel regen was de ellende nog erger: soldaten stonden soms tot kniehoogte in de
14. Er hing een verschrikkelijke van urine, uitwerpselen, afval en rottende lijken.
15. Door de doodsangsten, uitputting en onmenselijke leefomstandigheden, konden veel soldaten niet meer normaal functioneren en leden aan
16. Op 22 april 1915 gebruikten de Duitsers voor het eerst dodelijk nabij Ieper.
17. Op Kerstmis 1914 verbroederden Engelse en Duitse soldaten tijdens het
18. Door de onhygiënische omstandigheden en de ontberingen werden veel soldaten
19. *In te vullen als oplossing voor hoek 3.*
20. Om de dagdagelijkse verveling te doorbreken maakten veel soldaten kunstwerkjes van oorlogsmateriaal. Geef de Engelse benaming.
21. Hoe heette het gebied tussen de vijandelijke linies?

	17	18									19									20	21	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						
11																						
12																						
13																						
14																						
15																						
16																						

Nawoord:

Het leven in de loopgraven was onmenselijk, voor alle strijdende soldaten. De gewone soldaten waren de ontberingen en het vechten snel beu. Ze voerden vooral de bevelen uit van de legerleiding. Soms kwamen ze in opstand tegen hun leiders en negeerden hun bevelen (dit heet muiterij). Er zijn echter ook verhalen van vreedzame ontmoetingen tussen soldaten van beide kampen, bv. het Kerstbestand. Maar dit zagen de bevelhebbers als hoogverraad.

Een van de merkwaardigste voorvallen deed zich voor in Diksmuide waar op tweede Kerstdag de Duitse soldaten (een regiment uit Beieren) aan de Belgische soldaten aan de overkant vroegen of er een priester aanwezig was.

Even later kwam de Belgische commandant Lemaire ter plaatse met de regimentspriester, Sabin Vandermeiren. Zij werden aangesproken door een Beierse commandant met een Engelse naam: majoor John William Anderson. Deze laatste had in de kolenkelder van een veldhospitaal een gouden monstrans gevonden en wenste deze terug te geven aan de Belgen. De overdracht gebeurde op de dichtgevroren ijzer. De monstrans staat nu tentoongesteld in de Ijzertoren te Diksmuide.

Bron: http://nl.milpedia.org/wiki/Kerstbestand_1914